

BEHATXUL[📷]TIK

Juantxo EGAÑA

OTAEGI FAMILIAREN FUNTSA

OTAEGI FAMILIAREN FUNTSA

PAREDES FAMILIAREN FUNTSA

LAZKAOKO BENEDITARREN FUNDAZIOA

LAZKAOKO BENEDITARREN FUNDAZIOA

GOGORATU, GOGORATU ETA MEMORIA ERAIKI

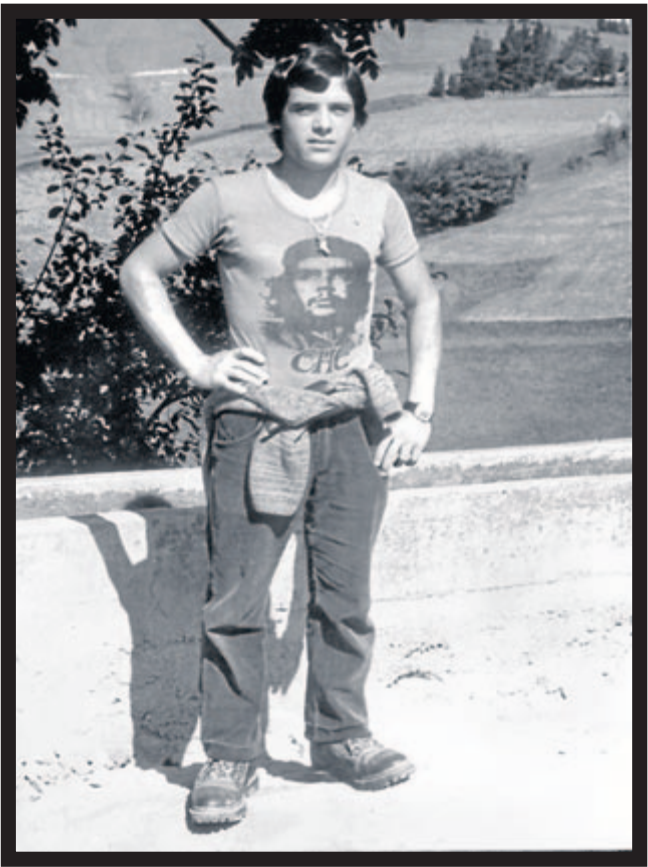
Une latzak izan ziren. Euskal Herria, eta mundua, oro har, zutik zeuden, Jon Paredes Manot, Anjel Otaegi Etxeberria, Jose Luis Sanchez Bravo Solla, Jose Humberto Baena Alonso eta Ramon Garcia Sanz exekutatu aurreko egun haietan. 50 urte igaro dira. 1975eko irailaren 26ko arratsan, manifestazio batek Donostia hiribidea zeharkatu zuen, eta 5.000 pertsona inguru bildu ziren bertan. Erregimeneko Poliziak indarrez ekin zion protestari, exekuzioen aurkako ahotsak isilarazten saiatuz. Hurrengo egunean, irailaren 27an, Euskal Herria greba orokorrean esnatu zen, hilabete hartan hirugarrena zen. Heriotza-zigorren eta frankismoaren aurkako manifestazioak gogor sentitu ziren kaleetan, lantegietan, milaka euskal herritarren eta Estatuko eta Europako beste lurralde batzuetakoengan. Baionan, manifestazio batek erdialdea zeharkatu zuen, "Franco Assassin" pankartarekin. Errepresioa, poliziaren indarkeria, sirenak, isiluneak eta manifestazioak nahasian, dolu eta erresistentzia egun ilun hartan. Gau haietan, euskal etxe askotan, isil-isilik egon ziren irratia iritsita, Europatik iristen ziren albisteak entzuten. Frankismoaren azken heriotza-zigorak izan ziren, baina baita errepresioaren eta odolaren artean iraungitzen zen erregimenaren ikurra ere.

Europa elkartasunez bete zen. Exekuzioen aurkako manifestazioak izan ziren Europako hiriburu nagusietan. Kaleak ahotsez, pankartaz eta kontzentrazioz bete ziren. Erroma, Geneva, Paris, Atenas, Lisboa, Stockholm, Berlin... guztietan, milaka pertsonak manifestazioa egin zuten exekuzioak gelditzeko eskatuz. Amsterdamen, Espainiako kontsulatuaren aurrean irailaren hasieran egindako gose-grebak Euskal Herriarekiko elkartasuna aldarrikatzen zuen. Nazioartearen presioa izugarria izan zen, baina erregimen frankistak aurrera egitea erabaki zuen. Aurkako ahotsek, Nazio Batuenak edo Vatikanoren kasu, exekuzioak gelditzeko nazioarteko presioarekin bat egin zuten.

Gaur, 50 urte geroago, gogoratzen jarraitzen dugu, eta gogoratzean, memoria eraikitzen. Anjel Otaegi Etxeberriaren eta Jon Paredes Manoten memoria grafikoa eta oroitzapenak gaur egunera arte iritsi dira haien familia eta lagunei esker. Txikiren kasuan, haien abokatuak izan ziren, Marc Palmes eta Magda Oranich senar-emazteak, Guardia Zibilak jaurtitako balen zorroak eta hildako Txikiren argazkia jaso zituztenak. Material horiek gaur egun Lazkaoko Beneditarren Fundazioaren artxiboan gordetzen dira. Txikiren anaiaren argazki bat ere protagonista izan zen, haren atzeko partean Che Guevararen bertso bat idatzi baitzuen Txikik hil aurretik: «Bihar, ni hiltzen naizenean, ez egin negar nigatik. Ez naiz inoiz lurpean egongo, askatasun haizea naiz».

OTAEGI FAMILIAREN FUNTSA

PAREDES FAMILIAREN FUNTSA

LAZKAOKO BENEDITARREN FUNDAZIOA